

תזונה

קונטרס שבועי בענייני נאולה ומשיח

פעתה החשתדלות להביא את הגאולה היא
עבודת הרבים. רבים כפשוטו. אנשים. נשים וטף

רצו נסוד 11

ערב שבת קודש פ' ויקרא
ח"י תהא שנת נפלאות טובה

למען

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"י"ר

בתוספת:

'קדו המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

והוא כימי צאחך מארץ מצרים אראנו נמלאות. שכל הימים מיצי"מ
עד אורח חזון ולעתיד הם ימי צאחך מארץ מצרים. ולכן
היציאה ממצרים בפשטות מועלת ומשפיעה על העבודה במשך זמן זה.
והיינו שהן בבחי' זמן תהי' העבודה המיד באופן של ימי צאחך. ימים
של יציאה משעבוד לגאולה ומאסילה לאור גדול. והן בבחי' מקום יהיו
מסעות לשון רבים. עד לגאולה העתידה. והעבודה היא באופן של
דילוג וקפיצה. יציאה ממצרים, חירות וגאולה ואור גדול. וכשם
שבמסעות ביצי"מ בפשטות הגיעו בסוף המסעות אל ארץ טובה ורחבה
שעל ירדן ירוח, ואילו וכו' הייתה זו גאולה שלימה שאין אחרי' גלות,73
עד"ו הוא גם במסעות עתה. דתכליה מעשינו ועבודתינו במשך ימים

* הסגס שהובא במאמר גם ענין זה (תכלי) אף שלא הובא במאמר כ"ק מ"ח
אדמו"ר - הוא כותבם למבואר כגון שענין תני מורה על מעלה עבודה האדם, אשר
למעשה ידך הכסוף, שכפרות, ביטוי מעלה עבודה האדם הוא בבחי' הכלי,
מקבל, מעשה ידך. ועמ"ז יש להוסיף: בשם ש"כ"ל אמיתי ענינו הוא (לא רק
גילוי אלא גם) הפשטת האור, כך גם בעבודה האדם, שני"י העבודה (מעשה ידך)
נעשה, כביכול, הענין ו"הכסוף" למעלה לעור עבודה (משיחה אחש"פ ש.ו.1).

67 בראשית א, טו. 68 איוב יד, טו. 69 ראה ויק"ר פ"ל, ג. לקו"ש
ח"ט ע' 159. ובכ"ט. 70 שם ט"ז 164 ואילך. וראה הנספח בספר
הקדמים-הב"ד כרך ג שם ע' שם ואילך. 71 ראה שערי אורה לה, א. ד"ה כי
גו מצות חו"ג. ועוד. 72 ראה לקמן ד"ה בכל דור ודור דאזו לי"ג יסו.
73 חז"ג רמב, א. וראה גם עיניו בן, א. שו"ר רפ"כ. ועוד.

הנחת הת' בלתי מוגה

היינו
בבחי' זמן תהי' העבודה המיד באופן של ימי צאחך.
ימים של יציאה משעבוד לגאולה ומאסילה לאור גדול.
והן בבחי' מקום יהיו מסעות לשון רבים.
עד לגאולה העתידה. והעבודה היא באופן של
דילוג וקפיצה. יציאה ממצרים, חירות וגאולה ואור גדול.
וכשם שבמסעות ביצי"מ בפשטות הגיעו בסוף המסעות אל ארץ טובה ורחבה
שעל ירדן ירוח, ואילו וכו' הייתה זו גאולה שלימה שאין אחרי' גלות,
עד"ו הוא גם במסעות עתה. דתכליה מעשינו ועבודתינו במשך ימים

תוכן העניינים

- 3 צ"ל . . פעולת העם שמכילים: יחי המלך
דבר מלכות / שיחת ב' ניסן ה'תשמ"ח
- 8 במילוי הוראותיו של נשיא דורנו - אין בחירה חופשית!
פניני גאולה / קטעים נבחרים בענייני גאולה ומשיח
- 10 לכל לראש - מעשה בפועל
המעשה הוא העיקר / הוראות למעשה בפועל
- 12 על המצב בלבנון
וילוחם מלחמת ה' וניצח / שיחות בענייני שלימות העם והארץ
- 14 הזכרת גאולת מצרים לע"ל
כת"ק - פרטים ראשון / מהתהמה של מאמר ד"ה כימי צאחך גוי ה'תשמ"ח

מערכת "יחי המלך"

באר"ב: 38 Kingston Ave. #38 Brooklyn NY 11213
טל: 718) 778-6670
באר"ק: שביב האמנוה 9 קרית שמואל, חופה טלפקס: (04)840-3153
כתובתו באינטרנט: <http://www.moschach.net/blind>
יוצא לאור ע"י תלמידי ה"קוביעה", "חיללי בית דוד"
ישיבת תורת"ל המרכזית, "בית משיח" 770

צייץ . פעילות העם שממלך:

ידן המלך

כמודגש גם בהכמרת המלך – שהעם מכריזים "יהי המלך" ■ גם אנשי הדור פועלים הוספה בענין החיים אצל נשיא הדור, כאמור לעיל בענין ההכרה "יהי המלך" ■ הענין ד"אין מלך בלא עם" (תוכן הכרות העם "יהי המלך") הוא בהגשה יתירה אצל מלך המשיח ■ מבהר קטעים משיחת ב' ניסן ה'תשמ"ח – מיוגה

"בלין דאיה חמת תיאובתא דישראל לנבה למחמי נהורא, היא אמרת: אל תראוני – לא תכלון למחמי לי, אל תראוני ודא", שהפירוש בזה: כשהלנבה רואה שבני ישראל לא רואים אותה, היא פוחדת שהם יתייאשו מלהביטקידת דלא למחמי לה", שהיא "אבודת" ח"ץ ("פארפאל") ולכן מבקשת שלא יביטו בה, אלא – "בלין דאיה חמת תיאובתא דישראל לנבה למחמי נהורא, היא אמרת: אל תראוני – לא תכלון למחמי לי, אל תראוני ודא", שהפירוש בזה: כשהלנבה רואה שבני ישראל לא רואים אותה, היא פוחדת שהם יתייאשו מלהביטקידת דלא למחמי לה", שהיא "אבודת" ח"ץ ("פארפאל") ולכן מבקשת שלא יביטו בה, אלא – "בלין דאיה חמת תיאובתא דישראל לנבה למחמי נהורא, היא אמרת: אל תראוני – לא תכלון למחמי לי, אל תראוני ודא", שהפירוש בזה: כשהלנבה רואה שבני ישראל לא רואים אותה, היא פוחדת שהם יתייאשו מלהביטקידת דלא למחמי לה", שהיא "אבודת" ח"ץ ("פארפאל") ולכן מבקשת שלא יביטו בה, אלא –

מחד גיסא – תנועה של רוממות והבללה, "משכמו ומעלה גבוה מכל העם", "עם דייקא, מלשון עוממות, שהם דברים נפרדים וזרים ורחוקים ממעלת המלך" ונמודגש בענין הידיאה והביטול – "שום תשים עליך מלך, קידת דלא למחמי לה", שהיא "אבודת" ח"ץ ("פארפאל") ולכן מבקשת שלא יביטו בה, אלא – "בלין דאיה חמת תיאובתא דישראל לנבה למחמי נהורא, היא אמרת: אל תראוני – לא תכלון למחמי לי, אל תראוני ודא", שהפירוש בזה: כשהלנבה רואה שבני ישראל לא רואים אותה, היא פוחדת שהם יתייאשו מלהביטקידת דלא למחמי לה", שהיא "אבודת" ח"ץ ("פארפאל") ולכן מבקשת שלא יביטו בה, אלא –

(2) שמעיה"א פ"ח (פא ב.)

(1) שמואל א ט ב. תבאר באה"ח וידא כד ד תשסד, ב. שה"ש כד עי תי-תסו. ויעד.

הזכרת גאולת מצרים לע"ל

לפנינו צילום מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על מאמר ד"ה כימי צאתנו מ' שנאמר ב"א ניסן ה'תשמ"ה (המאמר נדפס בהתודעות תשמ"ה ח"ג ע' 1679)

להלן פיענוח הכת"ק:

היינו שכאן מדובר ומודגש המצב דעדיין תכסוף, קודם העבודה, ובמילא עדיין אין הנר דלוק, ורק הכלי מחבר השמן והפתילה וכו'.

2 מבצעים בשבוע 1

לקראת יום הבהיר י"א בניסן, יום הולדתו ה-79 של כייק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
יצאת מערכת הקונטרס "יהי המלך" בשני מבצעים
שייערכו בו זמנית מבי ניסן עד חג הפסח הבקעי"ט
במסגרת המבצעים יהיי ניתן:

- (א) לעישת מינוי על הקונטרס לשנה שלזימה - **חינם!**
- (ב) לקנות את שתי הכרכים הנותרים מגליזות קיש-קם במחיר מוזל מדרגתיל של **97 ש"ח בלבד** (בארד"כ \$25)
המיעינים מתבקשים להתקשר בהקדם לפלאפון:

בארד"כ: 778-6670 (718) כצ"ח ק"ח: 04-840-3153
יהי אודגנו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

(*) במסגרתו ניתן לכפל מדי שבוע עד 20 גליזות, בתשלום דמי הדואר בלבד.

ובאותיות פשוטות:

. יציל הוספה עיקרית בענין חיים (גם) ע"י פעולת העם שמכריזים **"יחי המלך"**, שתוכנה של הכרזה זו – שכבב הגיע הזמן דהקיצו ורוננו שובנו עפר – י"ק מו"ח דמו"ד נשיא דורנו ועד דהקיצו ורוננו דוד

מלכא משיחא:

והו גם מה שמועצתו בעקבותא דמשיחא ע"ד הצורך להכניז **"עד מת"**, שע"ז מקורבים ומזויזים את הגאולה" – ד"ל, שנוסף על הדגשת הצפוי, הבקשה והדרישה על הגאולה [שביאו משיח צדקנו **בפועל ממש**, באופן דמראה באצבעו ואומר ז"ו, **הנה המלך המשיח**, בשר ודם, כפס"ד הרמב"ם" **"יעמוד מלך מבית דוד וכו'** ויקפץ נדחי ישראל"], יש בהכרזה זו גם התוכן דענין ההכנתה – **"יחי המלך"**, שעני"ז פועלים ביאת דוד מלכא משיחא.

ויש להוסיף שאצל מלך המשיח מודגשת יותר שייכותו לכאו"א מישראל (נוסף לכך שכל מלך הוא "לכך כל קהל ישראל") – שלכן, בכתו ובכללתו דכאו"א מישראל לפועל הענין ד"יחי המלך".

על הפסוק: **"דרך כרכב מעקב"**

לענין הכנתה.

- 9 (9) ובהו גופא – יצאל מלכא .. כי היתחלה על החיים והמצלחה" (ר"ק עה"פ שם, לד).
- 10 (10) ראה שיחת אחש"פ התצ"ט (היחזקה בתובת כ"ס ת"ב"ד" – ניסן תשמ"ז ע' 65). וראה שיחת ז' מרחשוון תשמ"ז. לקישי וישב תשמ"ז בסופו. ובכ"מ.
- 11 (11) ע"ד מאז"ל – שמו"ד ספ"ג. פריש"י בשלה טו, ב.
- 12 (12) ה"ל מלכא ספ"א.

שהם שבלב עצמו נמצא בתמידות בכל האברים, "התפשטות והילול החיות מהלב אל כל האברים .. כהלכתו תמיזי כסדרו .. (ש)כל האברים מקימים יחד ומקבלים חיותם .. מהלב".

ויתרה מזה:

הקירוב שבין המלך להעם הוא לא רק ביחס להמשכת החיות דכל העם, שמקבלים חיותם מהמלך, אלא גם לאידך גיסא – שמשמעותו של המלך תלויה בהעם **"אין מלך בלא עם"**, כלומר, אע"פ שנקראים "עם, מלשון עוממות .. רחוקים ממועלת המלך", הרי בווד עם זה (וארובה – בגלל זה) פועלים הם את המלכות – המלך.

וכמוכא גם בהכנתה המלך – שנתנם מפרזים **"יחי המלך"** (כפי שמוכח גם במלכותו בית דוד⁶), שבזה מודגש גם שפועלת העם היא בחיי המלך, חיים של מלך⁷.

. . . נוסף על האמור לעיל ע"ד ההוספה בניגון החיים (מדי שנה בשנה ..) לכל אנשי הדור ע"י נשיא הדור – הרי, גם אנשי הדור פועלים הוספה בענין החיים אצל **נשיא הדור**, כאמור לעיל בענין ההכרזה **"יחי המלך"**.

5) שיעוריה"א שם. וראה בחיי וישב לתי. ל.

- 6) שם ר"פ בלק. כד הקמח ע' ר"ח (ב). ספר החיים פ' גאלה פ"ב. עמח"מ שער שעשועי המלך רפ"א.
- 7) "כי אילו אמילו היו לו גנים רבים מאד, לא שיד שם מלוכה עליהם. וכן אמילו על שמים לבדם, רק בדוב עם דוקא הדרת מלך" (שיעוריה"א שם).
- 8) ראה מ"א א, ל"ד-ט – בנוגע לשלמה.
- 9) וע"ד יצ"א בדרך (שם לא) – אבל לא בנוגע

על המצב בלבנון

בקשר למלחמת "שילום הגליל"¹:

דעתם הברורה של אנשי הצבא היתה שיש לסיים תיקף ומיד ובשלימות את הפעולה שנועדה להפסיח את שלומם ובטחונם של היהודים הנמצאים בארץ הקודש. והיתה בינם תכנית ברורה כיצד לבצע פעולה זו במהירות האפשרית, תוך כדי **מינימום** של קרבנות (או אפילו ללא כל קרבנות). ואף-על-פי-כן, בנוגע לפועל – התערבו הפוליטיקאים **ועכבו** את אנשי הצבא לסיים את הפעולה בשלימותה, והרוו להם ללכת באיטיות, צעד אחר צעד, כדי שיוכלו לערוך "אספות" ו"ישוב הדעת" וכו', ועל-ידי-זה גרמו **למאות קרבנות**. וכל זה – למרות שידעו את חוות-דעתם של אנשי הצבא שעיקרנו הפעולה גורם לקרבנות נוספים!

ע"ד-כ"כ גדולה שפלתם ו"דגש-התחית" שלהם כלפי הנגי – שלא אכפת להם שיהיו קרבנות נוספים רחמנא-ליצלן, העיקר שלא "להרגי" את הנגי בזה שלא מתייעצים איתו על כל פרט ופרט, ועל-אחרת-כמה-לכמה באשר מסיימים את הפעולה כולה מבלי להתייעץ עמו בתחילה!

ומכיון שגם המחבלים מבחינים ב"דגש-חיתות" זה, בראותם שמהסיסים אם להקתדם אם לא (כדי לערוך התייעצויות וכו') – הרי עובדה זו גופא מחזקת את רוחם, לאחרי האמנה ופחד שנפלה עליהם בתחלת המלחמה. וע"ד-כ"כ – שגם המחבלים הנמצאים במקומות אחרים הרימו את ראשם, באמנם שעתה יכולים הם לנסות שוב לעשות מעשי-חובה, ואמנם עשו זאת בכמה מקומות, רחמנא-ליצלן!

וכאמור לעיל – מעדיפים את דעתם של הפוליטיקאים בעלי "דגש-החיתות" כלפי הנגי, לעומת דעתם הברורה של אנשי הצבא כיצד צריכים להתנהג מבחינה בטחונית טהורה (ללא שקולים פוליטיים). ומכאן כמה פעמים שאפילו אותם אנשי צבא שיעדם היתה נוטה לדעת הפוליטיקאים – הדגישו בפירוש שגם הם מודים שמוטעמי בטחון טהורים בהכרח לסיים את הפעולה במהירות האפשרית!

נוסף לזה – ישנם כאלו שתמורת כמה "שקלים" או עניני כבוד וכיוצא-בה, נותנים הם "גושפנקא הלכתית" לנהגה זו, באמנם שזוהי "דעת תורה"!² כל השקלא-גיסריא ההלכתית בענין זה – היתה שייכת **לפני** שהתחילו בלחמה זו: האם מבחינה הלכתית היו צריכים להתחיל במלחמה אם לא (למרות שגם אז אין מקום לספק בדבר – מפני דעתם הברורה של אנשי הצבא כו', שהם המומחים – על-פי תורה – לקבוע בעניני בטחון); אבל **לאחרי** שהחליטו להתחיל במלחמה זו, וכבר נכנסו לטחן לבנון, והגיעו עד "יער הברכה" – הרי **בדאי** בהכרח לסיים את הפעולה במהירות הכי אפשרית,

לפרסם עד שהענין יגיע לידענתו של כאו"א מישראל

ובנוגע לפועל – יש לפזרם, בתור שאת ויתר עוז, עד שהענין יגיע לידענתו של כאו"א מישראל, אשר ע"י מעשה אחד ויחיד, דיבר אחד ויחיד, או מחשבה אחת יחידה, בכלתו להביא ישועה והצלה לעולם, כפי"ד הרמב"ם!

ולקסיקן ולקדנשי שעומדים בזמן ד"קעכתבא דמשיחא", ובוזה גמא – קכתבא דקכתבא דמשיחא, ולכן, אפילו אם עד היום ה'י יכול לצאת י"ח בעבודתו של נשיא דורנו (שאפילו פזרם "ק"י וכו', כ"ל) – הנה לאח שמאז כבר עברו **עשרות שנים**, הרי זה דבר ברור שהדבר היחיד שעדיין לא נעשה הוא, להביא לידענתו של כאו"א מישראל שקיום הלכה זו ברמב"ם הוא ענינו הפרטי.

... ויש לעורר אשר לגורל חשיבות הענין, כדאי ונכון שבכל אסיפת כו"כ מישראל יזכרו ויעוררו:

הקשיבו יהודים!

הוספת מעשה אחד ע"י כאו"א מכ – ובפרט ע"י שלשה יהודים יחד – יכולה להיות המעשה שהיא ה"מכה בפטיש" לפני המאולה האמיתית והשלמה.

... ובפרטיות יותר:

מעתה ההשתדלות להביא את הגאולה היא עבודת הרבים, רבים כפשוטו, אנשים, נשים וטף.

דונה, ישנם ענינים שלגבהם צ"ל לאחרי גלי בר-מצוה, בענינים אחרים צ"ל מעל גלי עשרים (ולדוגמא – מחצית השקל, כמפורש בתנ"כ). מ"כ עשרים שנה ומעלה", ועד"ז ישנם ענינים השייכים דקא ל"בן ארבעים לבניה" (דהיינו, להיות פוסק דינים), ו"בן חמישים", "בן שישים" או "בן שבעים" וכו' וכו' –

אבל, לאורך גיסא, ישנם דברים כאלו ששייכים לכאו"א ממש, אנשים נשים וטף.

ובנדו"ד. . . פסק-דין הרמב"ם הג"ל נוגע לכאו"א ממש;

וגם אם עד עתה ה'י אפשר לצאת ידי חובה **בלימוד** ההלכה בלבד, הנה לפי מהלך העולם כעת יש לשוב וללמוד את ההלכה, לימוד בשטורים הכי גדול, עד שהוא לימוד המביא לידי מעשה – "מעשה אחד" שייבא "ישועה והצלה לעולם".

(קטעים משו"ת פורים ה'תשמ"ז - בלתי מוגה)

יש לסיים ולהשלים את "מעשינו ובעודתנו"²²⁷ – כולל גם הבקשה והדרישה "עד מתי", וההכרה "יחי המלך" דוד מלכא משיחא – **בזיוות ה'י גדולה**, הקשורה עם **שמתה וחיותה** . . . שע"ז פועלים כביכול ה"אוישיטה"²²⁸ דהריות אצל **המב"ה**²²⁹ – אלקים כהן הוא²³⁰, ו'כנהים זריזין הם'²³¹ – לגאול את בני **בזיוות ה'י גדולה**, תוכן ומיד ממש, "לא עא נעבבן המקום **כהרף עין**".²³²

זאת ועוד:

כ"ק מ"ח אדמו"ד נשיא דורנו פסק²³³ – **בשעתו אז** – שכבר נסתיימה העבודה, ולא נותר אלא "לצמצא את הכפתורים": ומכיון שכבר עברו עשרות שנים (יותר מל"ד שנה) שבבם מצמצצת את הכפתורים – הרי בודא שבמינו אלו נסתיימה גם העבודה דצמצצת הכפתורים.

ולחצור, שאין לצמצא את הכפתורים יותר על המדו"ה – כפי

מצינו ב' דרשות בחז"ל: (א) "כוכב" קאי על כאו"א מישראל²³⁴, (ב) "כוכב" קאי על מלך המשיח²³⁵.

ונתבאר במק"א²³⁶ שאין סתירה בדב"י (וארובה, ב' המאמרים מסייעים זה לזה) – ע"פ הידוע²³⁷ שבבבא"א מישראל יש ניצוץ מנשמת משיחית, היא בחי' היחידה שבנפש כאו"א, שהיא ניצוץ מהיחידה הכללית, נשמתו של משיח צדקני²³⁸.

ונמצא, שבנוגע למלך המשיח מודגש ביותר הקשר והשייכות לכל ישראל – שעצם נשמתם, בחי' היחידה²³⁹, היא ניצוץ מנשמתו של משיח, ולכן, גם הענין ד'אין מלך בלא עם" (תוכן הכרזת העם "יחי המלך") הוא בהדגשה תורה אצל מלך המשיח – "דוד כוכב מעקב", כוכב דכללות ישראל, הקשור עם גלוי "דוד כוכב מעקב" אצל כאו"א מישראל, התגלות בחי' היחידה שלו.

... והמעשה הוא העיקרי:²⁴⁰

- דמשיח – מלך המשיח, "לפ כל קהל ישראל".
- (21) אבות פ"א מ"א.
- (22) דאה תנזא רפ"ז.
- (23) ישעי' ס, כב. סנהדרין צח, א.
- (24) וארבה – "אמני דבדיו ליעקב חוקי ומשפטיו לישראל", ז"ה שהוא עשה הוא אומר לישראל לעשות" (תהלים קמז, יט. שמ"ד פ"ל, ט), היינו, שהריות דתקב"ה צ"ל **נפני וקודם** זיוותו של ישראל.
- (25) סנהדרין לט, ס"א.
- (26) שבת כ, א.
- (27) מכילתא ופרש"י בא"י, מא.
- (28) שיחת שמח"ת תרפ"ט.
- (29) לחצור, שגם בתוכה תמזבה בחודש ניסן מודגש הענין ש"לא פתחו ולא חותמו" (במדו"ד פ"ח, ד), "לא ריבה ולא מעיט" (פרש"י ס"פ נשא).
- (13) בלק יג, יג.
- (14) ירושלמי מעני שני פ"ד ה"ז.
- (15) ירושלמי תענית פ"ד ה"ה, רמב"ן נח"פ.
- (16) לק"יש ח"ב, ע' 599. שם ע' 692 בתמורה. ועוד.
- (17) ובפרט ע"פ הידוע שכל הפירושים בפתוק אחד שייכים לז"ל (ראה לק"יש ח"א ע' 782 ובכ"פ).
- (18) מאור עינים ס"פ פנתים. וראה גם סח"מ תמ"א ע' י.
- (19) רמ"ז לחצ"א, רס, ב. אות"ת נצבים ע' א"ד"א. סח"מ תר"כ"ז ע' טז. ז"ה והניח תר"א"י. סח"מ תרפ"ט ע' 207. ועוד.
- (20) לחצור, שסמך משיח בחי' היחידה הוא **כלב** (ראה המשך תר"ב ח"א ע' נט), ד"ליל דוגמתו בכללות ישראל, יחידה תכלית

שרואים במוחש שצמצום יותר מחסר הביהמ"ק השלשתי, אשר, להיחזקו מן הכפתור ומקלפן יפיו! "מקדש אדני-י כוננו יד-י³², בניא דקב"ה³³, ש"בני ומשוכלל גילה ויבוא מן השמיים³⁴, יכול (ובמלא פרץ) לחד ולתגלות למטה אפילו בלילה³⁵, בלילה זה ממש!

ובאופן ש"החזונה ענינו" – עניו בשר בגוף של בשר, נשמות במפס, כולל גם (קיום) ההבטה ברורה) "ינתנת³⁶ לכם לב בשר³⁷, לב חדש ורוח חדש³⁸."

העון מתעבב עד בוקר הב' כו", עיי"ש בארובה.

(32) בשלח טו, ז' ובפשי"י.
(33) זח"ג רכ"א א, זח"א ח, א.
(34) פרש"י ותוס' סוכה מג"א ועוד.
(35) ידוקאל לו, כו.

(36) לאחר ש"הרסירתי את לב האבן מברכב" (שם) – ד"ל, שההסרה כו' נעשתה כבר ע"י מעשינו ועבודתנו במשך תשיצות דר"ק מ"ח ארמ"ד (החל מב' ניסין), ע"ד האמור בנוגע לצמצום הפתורים כו' ראשון של שנת הח"ק לא"ף החמישי, ולסיבת

החזיקו ומו"ד – מקיימים הציווי ונתק"ו תורת העולה היא העולה על מוקדה על המנוח כל הלילה גו' ובער על"י הכהן עצים בבוקר בבוקר³⁹, רש"י

(30) פרשתנו ו, ב.
(31) לתעור מפי' אה"ה עה"פ: "יבדוד המז תרמוז כל הפרשה על גלות האחרון שאנו בו לתמונו מעצבון נפשו כי כל איש ישראל מאנה ונחם נפש בראת אודת תגלות... ובאר עד מתי יחיי ישראל בחד ב' דברים אלו (על מוקדה על המנוח) – כל הלילה, שהוא זמן הגלות הממנה ללילה... על הבוקר שהוא זמן שדיקן עליו כבוד ואתו בוקר, והזמן הוא אחר עבודת ה'ק לא"ף חשישי... ואומרו בבוקר בבוקר... כי זמן האגולה ה'י ראוי להיות בבוקר ראשון של שנת הח"ק לא"ף החמישי, ולסיבת

יש לך שמחה במשפחה?

יום החולדת, ברית, בר מצוה או חתונה...
יש לך את כל המיכונות לתת הקדשה כ"יחד המלך", גם מתנה מקורית, גם הפצה בקנה מידה עלילי וגם, והוא העיקר, עי"י תעשה עוד צעד כ"יחד ה"שרה" להביא את ביאת והתגלות משיח צדקנו וזכרנו וטי"ד ממש! **הצקשר כהמדים לסלפון:**

כצ"ה כ"ב: 778-6670 (718) כצ"ה כ"ק: 840-3153
ותמוזין הקדשה למועד שרצינת. מחירים נוחים!

לכל לראש – מעשה בפועל

תרגום הפשי מעשיחה שגורשמה עיי' "ועד הנחת התממיים" זהו גם המענה לשאלה שיכילם לשאול: מדוע עושים החתונות מיוחדת בשבת זו, ומדברים ומעוררים ומיניעים את ה"עולם" כמה שעות שעבשיו במיוחד יש לעסוק בכל ענינים הז"ל ולהביא את הגאולה – הרי בשבת מברכים שעברה ג'ל נערכה החתונות ודובר על אותם הענינים, שצריכים להוסיף בקיום החתונה ומצוות, לעסוק במבצעים, ב"אהבת לרעך כסוד – זה כלל גדול בתורה" וכי"ז!

והמענה לה: כך ברא הקב"ה את העולם, שובל יום על האדם לעשות את עבודתו, ואעפ"כ צריך שעבודתו בכל יום תהי' באופן ד"חדשים", עד שעליו לעלות תמיד מחיל אל חיל, על"י ל"חיל" נעלה יותר, מעלילן בקושי.

אבל העיקר הוא לכל לראש, כאמור – לא השקלא וטריא והסגונות עם ה"צר, אלא המעשה בפועל.

ולאחרי שיעשו את המעשה בפועל שצריכים לעשות, יהפכו סוף כל סוף גם את ה"צר, וכפי שכתוב בנוגע ליעקב ועשו – "הרחיב לו הדרך כו' ואמתי לך בימי המשיח שגאמר ועלו מושיעים בהר ציון גו'": תתגלה הפנימיות והאמת של ה"צר, כמ"ש בזה, ובקיצור בתנאי, שפנימיות כוננת היצר היא לגלות את כחות האדם ביתר שאת ויתר עז – שאז זה יתגלה בפועל.

ויה"ד שלכל לראש יעשו מעשה בפועל, ואפילו אם ישנם שאלות וקושייות כו' – שז לא יעכב את העשי' בפועל.

וכפי שהד"ן הוא בפשטות, שמצוה עוברת כו' דוחה תלמוד תורה, אפילו שקלא-טריא אמיתית בתורה, נאכ"כ שהיא דוחה שקו"ט עם היצר; עד כפי שהירושלמי אומר שרשב"י, שאצלו ה"י "חזרתו אומנתו", הפסיק מלמדו לעשיית סוכה ולולב, והירושלמי תמה כיצד תתכן קס"ד שרשב"י לא התעסק בעצמו בעשיית סוכה וכי' (לא רק ישיבה בסוכה).

ולאחרי שעושים את המצוה עוברת בפועל וכדבעי – ומתי יודעים שזה כדבעי, כשהוא מביא עיי"ז את משיח צדקנו! כפי שאדמו"ר הזקן מביא במאמר (שכבר נדפס), ש"איתא בתיקונים שאפי' אם ה' צדיק אחד חוזר בתשובה שלמה בדורו ה' בא משיח", כאשר יחדיו אחד עושה את עבודתו כדבעי הוא מביא את משיח צדקנו – אזי יכולים לעסוק בשק"י, השאלות והקושייות והתודיעים, ויבינו זאת בהכמה בעיה דעת!

אבל אסור שהשאלות יעכבו את המעשה בפועל.

וכאמור, כיון ש"איני מבקש כו' אלא לפי כחך" ישנם בודאי הכחות לעשות את העבודה בשלימות, מתוך שמחה וטוב לבב, ומתוך שמחה גדולה... (מש"ש פקד"י, פ' שקלים ה'תש"ד ט"ז - בבית מדרש)

אני מוכן לכל מזמן, אבל אני רק יחיד...

כ"ק אדמו"ר שליט"א: בהמשך להמורכב אודות ביאת משיח – חר"י למרות שכבר עברו ב"י ריבוי צרות ותלאות כו', כבר נתקיימו כל הסימונים שהובאו במגמורא אודות "עשבת משיחא" (ועוד יותר מזה...), כולל גם "היסח הדעת" וכבר "כלו כל הקיטין", אעפ"כ, עדיין לא בא!

הרב שפירא שליט"א: ב"יד רמ"ה" כותב "ותמה אני, לפי סימניו הללו, מפני מה אין בן דוד בא בדורנו זה"?

כ"ק אדמו"ר שליט"א: אולי תקטבו כל הרבנים ויציאון פסקי-דין שמשיר צדקנו צדיק לבוא תיכף ומיד!

הרב אליהו שליט"א: כבודו אמר שיש פה "רבנים ראשיים", וכלן, יצטרף אלינו כבודו, ונהי' ב"י של שלשה, ונפסיק כך.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: אני מוכן לכל מזמן, אבל אני רק יחיד, וצדיק עוד נסים.

הרב אליהו שליט"א: אנתנו מצטרפים לכבוד הרב...

כ"ק אדמו"ר שליט"א: א' הסימנים ד"עקבות משיחא" הוא – "חוצפה יסגא", ובבן, יש להשתמש ב"חוצפה" לצד הטוב – לבקש ולדרוש מהקב"ה, עד לחוצפה והביעה הכי גדולה, שמשיר צדקנו יבוא בפועל ממש, ובדאי יהי' הקב"ה "שבע-רצון מדישה ותביעה זו, ויביא את משיח צדקנו בפועל ממש.

הרב שפירא שליט"א: כל הצדיקים יגעו וסדרו בענין זה, ובכל אופן, בדאי שדבר זה יקרב עכ"פ את הגאולה.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: מה שהזכרתם אודות צדיקים – הרי "עמד כולם צדיקים", ומה שהזכרתם אודות קירוב הגאולה – הרי לאחר כל הקירובים, קירוב אחר קירוב כו', צריכים שתהי' גאולה בפועל ממש!

כפי הנראה, הדבר היחיד שחסר הוא – החוצפה של ב"י, לדרוש ולתובע מהקב"ה שיבא את הגאולה. – גם בענין זה צריכים להתחיל הרבנים הראשיים – הכהן בראשון, והרב הראשי אחריו, וכל העם אחריהם – ב"קל גדול", ובאופן ד"קהל גדול"!

(מדבר' כ"ק אדמו"ר שליט"א בעת ביקור הרבנים הראשיים בארה"ק, כ"ז אדר"ש ה'תשמ"ז - חנוכה)

במילוי הזראותי של נשיא דורנו – אין בהיזה הזפשית

הזרואה . . בנוגע לפועל: כל א' יודע שהיתה ויש לו שייכות עם כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, והעיקר – שנישא דורנו העמיד את עצמו במצב שתהי' לו שייכות עמו, ולכן, שייכות זו נצחית היא (בין אם הוא רוצה ובין אם אינו רוצה), ומשום זה מוכרח הוא להתנהג ע"פ הזראותי של נשיא דורנו, בנוגע להפצת היחדות המעניינות חוצה רכז, וכו'.

וכאמור – מכיון שיש לו שייכות עם נשיא דורנו, הרי זה מוכרח אותו להתנהג כן, ואין לו ברירה להתנהג באופן אחר.

וכאשר טוען שיש לו ברירה כו', ובמס"ש רק"ו: אם בנוגע לציווי הקב"ה יש לו ברירה, והידיעה שלמעלה אינה מוכחת את הברירה כו', הרי נעאכ"כ שכן הוא בנוגע לציווי של נשיא דורנו – אמרת החסידות: "לאו דיקא"ו – הידיעה והציווי דלמעלה אינו מוכיח את הברירה, מכיון ש"לצבא לפומא לא גלא", היינו, שענין זה לא נתגלה ונמשך בעולם הדיבור כו', משא"ל בנוגע לציווי דנשיא דורנו – נמשך ונתגלה הדבך בדיבור, ויורה מוז: במעשה בפועל, ועד שמשך נפשו על ענין זה, ולכן, הרי זה מוכרח את הברירה – אין לו ברירה אחרת, הוא מוכרח למלא את הזראותי של נשיא דורנו!

ומה שטוען שיעשה זאת לאחר זמן – הנה למעלה ישנו אמנם הענין דמאריך אף כו', אבל כאשר מדובר אודות ציווי והוראה של נשיא דורנו – הרי הוא בעצמו הכיז והדגיש שהכוונה היא שיעסקו בהז "עכשיי", ואמר שהכוונה היא אליו, ואמר שהכוונה היא שיהי' "טאמארו-דא-פלאח"ו" (הגדו על הענין, מעשה בפועל)! ולכן, אין אפשרות לדחות זאת לאחר זמן!

הברירה היחידה שיש לו היא להלחם נגד נשיא דורנו ח"י, שבזה לוחם הוא נגד המציאות שלו, מה שמוכרח להתנהג ע"פ הזראותי של נשיא דורנו!

ומכיון שידע שאין לו ברירה אלא למלא את הזראותי של נשיא דורנו, וסו"ס"י יהי' מוכרח להתנהג כן – הרי מוטב שיעשה זאת מלכתחילה תיכף ומיד, ובאופן דחסד ורחמים (מכיון שלא יהי' צורך להכריחו כו'). וכידוע פתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר שאמר בהתחלת נשיאותו – שרצונו שהתנהגה תהי' בחסד וברחמים כו', וכמו כן יודע פתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר "א חסיד איז א קלוגער" (החסיד הוא פיקח), ולכן, בידיעו שסו"ס"י לא תהי' לו ברירה, ויהי' מוכרח להתנהג כן – הרי הוא מתנהג כך מלכתחילה, ובמילא הרי זה בחסד וברחמים כו'.

(משיחת שי"פ ויקרא ה'תשמ"ג - בלתי חנוכה)